

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/223/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611210626
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šramková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1611210626.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom Údernícka 5, Bratislava, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Údernícka 5, Bratislava proti odporcom: 1.) G. Ď., nar.: XX.XX.XXXX, trvale bytom I. Č.. XXX, 2.) C. Ď., U.. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. Č.. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava, IČO: XX XXX XXX, zast.: HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, Bratislava, o zaplatenie 2.254,62-€ s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcov proti uzneseniu Okresného súdu Malacky, č.k. 4C/212/2011-44 zo dňa 13. septembra 2012, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie konania sa z a m i e t a .

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti sa p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Odporcom 1/ a 2/ nepriznal náhradu trov konania. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 128,37-€ prostredníctvom Daňového úradu Bratislava.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí uviedol, že v súlade s ust. § 96 ods. 1, 2. 3 O.s.p. konanie zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania bez skúmania súhlasu odporcu so späťvzatím návrhu.

Súd ďalej uviedol, že navrhovateľ zaviniel zastavenie konania, keďže vzal návrh späť bez uvedenia dôvodu. Nakoľko si však odporcovia 1.) a 2.) žiadne trovy konania neuplatnili, súd im náhradu trov konania nepriznal.

Náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi konania nepriznal, keď rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 150 O.s.p.. Ako dôvod hodný osobitného zreteľa súd videl skutočnosť, že vedľajší účastník je združením na ochranu spotrebiteľov, ktorý vzhľadom na cieľ svojej činnosti, ktorým je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb či vstupovanie do spotrebiteľských konaní v pozícii vedľajšieho účastníka disponuje znalosťami vedomosťami v danej problematike, ktorou sa zaoberá a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní.. Trovy právneho zastúpenia je preto povinný hradiť z vlastných finančných prostriedkov.

V súvislosti s vyúčtovanými trovami právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, a to prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, mal súd tieto trovy za nepreukázané. Združenie udelilo právnenému zástupcovi generálnu plnú moc, podľa ktorej má advokát bez ďalšieho pokynu vykonávať úkony právnych služieb. Advokát mal pritom zrejme považovať za potrebné oznámenie vstupu do

konania o predmete ktorého nemal vedomosť ako aj oznámiť, že si uplatňuje trovy konania. V predmetnom oznámení žiadal doručiť návrh na začatie konania s prílohami. Úkon prevzatie a príprava zastúpenia tak nie je úkonom preukázaným a uplatnené trovy nie súd trovami účelne vynaloženými.

O vrátení súdneho poplatku súd rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3) ods. 4) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadol podaním zo dňa 01.10.2012 prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolaním vedľajší účastník na strane odporcov 1.) a 2.), a to v časti, v ktorej súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi nepriznal právo na náhradu trov konania. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil v časti výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi alebo aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa názoru vedľajšieho účastníka napadnuté uznesenie v časti výroku o nepriznaní práva na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávne právne posúdenie má spočívať v nesprávnej aplikácii ust. § 150 ods. 1 O.s.p., nakoľko pre aplikáciu predmetného ustanovenia by sa muselo jednať o celkom výnimočný prípad, odôvodnený v rozhodnutí. Podľa judikatúry NS SR pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa ust. § 150 O.s.p. treba prihliadnuť na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania, ktorých skúmanie však v rozhodnutí súdu prvého stupňa absentuje.

Vedľajší účastník poukázal na skutočnosť, že je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov podľa ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa či ust. § 54 Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský spor, pričom čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov. Stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia mal za účelové a zjavne nesprávne, výklad vylučujúci možnosť vedľajšieho účastníka dať sa právne zastúpiť podľa jeho názoru odporuje zákonom SR či predpisom EÚ. Prostredníctvom združenia by tak nebolo možné riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov. Poukázal tiež na to, že samotný navrhovateľ je zastúpený advokátom.

Podľa názoru vedľajšieho účastníka zásade rovnosti podmienok, zásade spravodlivosti súdneho procesu či dobrým mravom odporuje postup súdu, ktorý v konaniach s rovnakým kauzálnym základom priznával právo na náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľovi, ale občianskemu združeniu pôsobiacemu v nepodnikateľskej sfére konajúcemu na prospech spotrebiteľa náhradu trov konania nepriznal, čím mu de facto odňal základné procesné právo na zastúpenie advokátom. Spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahŕňajúceho aj princíp „rovnosti zbraní“. Vedľajší účastník vystupuje v konaní na strane odporcu a v prípade, ak má vedľajší účastník vo veci plný úspech, súd mu podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. prizná náhradu trov konania. Nesúhlasil s argumentáciou súdu prvého stupňa podľa ktorej sa v danom prípade jedná o neúčelné trovy konania nakoľko práve po vznesení námietky premlčania došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom. Vedľajší účastník na strane odporcu ďalej poukázal na to, že podľa ust. § 137 O.s.p. medzi trovy konania patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Samotná skutočnosť, že úkony ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka mohol uskutočniť aj vedľajší účastník nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konaní zastúpené právnym zástupcom. Neexistuje rozumný dôvod, prečo by vedľajší účastník s poukazom na predmet svojej činnosti mal byť vylúčený z práva na právne zastúpenie advokátom. Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí, pričom týmto zástupcom môže byť aj advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, a z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Právo na zastúpenie vedľajšieho účastníka, spotrebiteľského združenia - právnickej osoby, deklaruje aj Rozsudok Súdneho dvora EÚ (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB Deutsche Energiehandels-und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať tak, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby.

V prípade, ak sa odvolací súd stotožní s názorom súdu prvého stupňa vedľajší účastník žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. konanie prerušil a požiadal Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu písomne nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti je vecne správne a odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu nie je dôvodné.

Odvolací súd vzhľadom na návrh vedľajšieho účastníka, ktorým sa domáhal prerušenia konania podľa ust. § 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. sa najprv zaoberal týmto návrhom.

Podľa ust. 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Konanie o takzvanej predbežnej otázke (prejudiciálne konanie) je konaním pred Súdnym dvorom ES a zároveň konaním, ktoré z hľadiska svojej dôležitosti pre celkový systém komunitárneho práva zohráva prvoradú a nezastupiteľnú úlohu. Všetky základné idey a princípy komunitárneho práva, ktoré neboli striktné definované v primárnom práve (v zakladajúcich zmluvách, ich dodatkoch a doplnkoch), doviedil vo svojej judikatúre Súdny dvor ES (princíp prednosti komunitárneho práva, princíp bezprostredných účinkov komunitárneho práva atď).

Konanie o predbežnej otázke vychádza z niekoľkých zásadných premís. V prvom rade je potrebné si uvedomiť, že charakter komunitárneho (a následne úniového a európskeho), predovšetkým doktrína priority, prednosti komunitárneho práva pred právom vnútroštátnym, predpokladá, že akékoľvek nejasnosti či divergencie vyplývajúce z jeho aplikácie nemôže záväzným spôsobom vykladať vnútroštátny (národný) súd. Vnútroštátny súd nemôže rozhodovať o otázkach platnosti a výkladu komunitárneho práva, ale ako jediný je oprávnený závery Súdného dvora ES aplikovať na konkrétny ním prejednávaný prípad.

Vnútroštátny súd môže položiť len takú otázku, ktorá sa týka :

- výkladu komunitárneho práva, konkrétne výkladu Zmluvy o založení ES
- platnosti sekundárneho práva komunitárneho práva
- výkladu štatútov orgánov zriadených aktom Rady ES.

Vo všetkých prípadoch musí vnútroštátny súd preukázať, v čom je posúdenie nastolenej otázky podstatné pre konkrétne rozhodnutie vo veci (viď dôvodovú správu k § 109 O. s. p. Občiansky súdny poriadok Števcěk/Ficová a kolektív, Beckova edícia komentované zákony).

Vedľajší účastník svojim návrhom formuloval otázky, v zmysle ktorých sa domáhal aby Súdny dvor ES zodpovedal na otázky výkladu vnútroštátneho práva. V položených otázkach nejde o prípadný rozpor, či v danom prípade pri priznaní trov konania konal súd v rozpore s komunitárnym právom, ale domáha sa vedľajší účastník zodpovedania, že mu trovy konania patria. Ustanovenie procesných podmienok, ktoré sa uplatnia pri prejednávaní a rozhodovaní sporov (a teda aj rozhodovanie o trovách konania) je vecou vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu podľa zásady procesnej autonómie členských štátov, pod podmienkou, že takéto pravidlá nie sú menej priaznivé ako pravidlá upravujúce obdobné situácie vnútroštátnej povahy (zásada ekvivalencie) a že nevedú k praktickej nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu výkonu práv priznaných právnym poriadkom Európskej únie (zásada efektivity) (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9 Co 70/2012).

Vzhľadom na uvedené vyššie odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. ako nedôvodný zamietol.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že súd prvého stupňa zastavil konanie z dôvodu, že navrhovateľ vzal pred začatím pojednávania vo veci samej podaním zo dňa 11.6.2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.6.2012 žalobu v celom rozsahu späť, bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania, odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Analogicky podľa § 93 ods. 4 O.s.p. právo na náhradu trov konania vzniklo súčasne aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1.) a 2.), ktorý do konania vstúpil podaním zo dňa 12.04.2012.

Podľa ust. § 25 ods. 1 O.s.p. si účastník ako zástupcu môže vždy zvoliť advokáta. Nakoľko vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva ako účastník, môže sa aj vedľajší účastník dať v konaní zastupovať advokátom. Toto právo vedľajšieho účastníka nepopiera ani súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia. Avšak v prípade, že si účastník zvolí ako svojho zástupcu advokáta, musí počítať aj so vznikom trov, nakoľko advokát má právo na úhradu svojich primeraných a opodstatnených nákladov. Je pravdou, že v prejednávanej veci vzniklo v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, súd však pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania musí vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených účastníkom. Účelnosťou je potrebné rozumieť vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa. Opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Vzhľadom na zmysel ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania je súd povinný posudzovať účelnosť pri každom úkone právnej služby samostatne. Účelnosť vynaložených trov konania však podľa názoru odvolacieho súdu nemožno zamieňať resp. stotožňovať s dôvodmi hodnými osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. ako to v prejednávanej veci nesprávne urobil súd prvého stupňa. Použitie ust. § 150 ods. 1 O.s.p. totiž musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter, pričom slúži na odstránenie neprimeranej tvrdosti zákona. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobné a iné pomery všetkých účastníkov konania. Napriek uvedenému je záver súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa odvolacieho súdu vecne správny, ale s nesprávnym odkazom v dôvodoch rozhodnutia na ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení s ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Správne mal súd prvého stupňa pri odôvodňovaní nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi z dôvodu ich neúčelnosti poukázať na ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že súd prvého stupňa neodmietol vedľajšiemu účastníkovi na riadne právne zastúpenie advokátom (resp. právnom spoločnosťou). Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa takýto postup ani nenasvedčuje. Preto odvolanie vedľajšieho účastníka je v tomto smere nedôvodné a kontraproduktívne.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že trovy vedľajšieho účastníka nespĺňajú podmienku účelnosti nevyhnutnú pre priznanie náhrady trov konania. V predmetnej právnej veci vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania podaním zo dňa 12.04.2012, ktorým zároveň požiadal súd prvého stupňa o doručenie žaloby a jej príloh. Z uvedeného je zrejmé, že v čase vstupu do konania nepoznal predmet sporu a len z označenia účastníkov konania usúdil, že ide o spotrebiteľskú vec.

Vstup do konania odôvodnil citáciou § 93 ods. 2, § 93 ods. 3, § 93 ods. 4 O. s. p., § 3 ods. 4, § 3 ods. 5 a § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľov. Ďalej uviedol v čom spočíva jeho činnosť a konštatoval, že predmetná vec je spotrebiteľským sporom. Žiadal preto o zaslanie elektronickej verzie návrhu konania na začatie konania.

Zároveň týmto podaním vzniesol námietku premlčania, ktorú odôvodnil ...., Vychádzajúc zo záverov právneho posúdenia dôvodnosti nárokov uplatňovaných navrhovateľom v obdobných súdnych konaniach vedených v spotrebiteľských veciach máme za to, že (aj) nároky navrhovateľa uplatňované v tomto konaní sú premlčané a preto v záujme efektívnej ochrany odporcu ako spotrebiteľa týmto vznášame námietku premlčania vo vzťahu k nároku uplatňovaným voči odporcovi v tomto konaní a navrhujeme návrh v celom rozsahu zamietnuť.“....

Zároveň sa domáhal priznania náhrady trov konania za 2 úkony právnej služby, ktoré bližšie nešpecifikoval, s tým, že tieto špecifikuje po skončení konania, resp. na výzvu súdu.

K podaniu priložil vedľajší účastník kópiu plnomocenstva zo dňa 20.2.2012, ktorým vedľajší účastník splnomocnil advokátsku kanceláriu HKP Legal, s. r. o. ...“na právne zastupovanie vo všetkých konaniach vo veci spotrebiteľských žalôb, v ktorých splnomocniteľ vystupuje ako aktívne alebo pasívne legitimovaný, alebo do ktorých vstúpi ako vedľajší účastník na základe svojho oprávnenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení alebo § 54 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení (? uvedené zákonné ustanovenia Obchodného zákonníka sa týka právnych prostriedkov ochrany proti nekalej súťaži). Týmto ho splnomocňuje na všetky úkony právnej služby a na všetky s konaním súvisiace úkony, ako aj na úkony spojené so získaním informácií o prebiehajúcich spotrebiteľských konaniach.“... .

Odvolačný súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k názoru, že navrhovateľ späťvzatím návrhu zaviniel zastavenie konania.

Vedľajšiemu účastníkovi teda môžu patriť trovy právneho zastúpenia, musia však spĺňať podmienku, že boli potrebné pre účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. súd pri priznávaní trov konania účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, musí prihliadať a každý jeden úkon právnej služby musí posudzovať podľa toho, či bol potrebný na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne (viď NS SR vo veci sp. zn. 4 M Cdo 21/2009).

V danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, prípadne úkony, ktoré podnietili konanie navrhovateľa k späťvzatiu návrhu.

Z úkonov vedľajšieho účastníka a to z podania zo dňa 12.4.2012, doručenému súdu dňa 26.4.2012 vyplýva, že vedľajší účastník vstupoval do konania v čase, kedy nemal vedomosti o obsahu žalobného návrhu, teda čoho sa navrhovateľ vo svojom žalobnom návrhu domáha. Týmto podaním, ktorým zahlásil svoj vstup do konania zároveň požiadal o doručenie žalobného návrhu na začatie konania. Preto pri udeľovaní plnej moci zo dňa 20.2.2012 nemohol vedľajší účastník advokátovi poskytnúť žiadne informácie o konaní, o žalobnom návrhu. Samotné prevzatie zastupovania advokátom bez toho, aby mu boli poskytnuté akékoľvek informácie o konaní nie je možné považovať za úkon právnej pomoci v zmysle vyššie uvedenej citovanej vyhlášky a tým ani za účelne vynaložené trovy konania na uplatňovanie, alebo bránenie práva.

Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník na strane odporcu je zastúpený advokátom, ktorý žiadal o priznanie náhrady trov konania. Zo samotného podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vyplýva, že žiadal o doručenie návrhu na začatie konania, z čoho je zrejmé, že sa chcel oboznámiť so spisovým materiálom. Nie je v danom prípade zrejmé, akým spôsobom sa právny zástupca vedľajšieho účastníka konania oboznámil so spisovým materiálom. To, že právny zástupca vedľajšieho účastníka považoval za potrebné oznámiť vstup združenia do konania, o predmete ktorého nemal vedomosť, nie je úkonom v konaní, a uplatnené trovy konania za tento úkon nie sú účelne vynaložené.

Odvolačný súd sa vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia zaujal názor, že v prejednávanej veci nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Z plnomocenstva udeleného právnomu zástupcovi vedľajším účastníkom vyplýva, že k prvému úkonu právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia došlo dňa 20.2.2012, v ktorej plnej moci nie je ani uvedená spisová značka predmetného konania, ani označený súd na ktorom má byť konanie vedené. U obsahu plnej moci ani nie je zrejmé pre aké konanie je predmetná plná moc udelená. Je potrebné konštatovať, že ide o všeobecné splnomocnenie

vyjadrené ...“na právne zastupovanie vo všetkých konaniach vo veci spotrebiteľských žalôb, v ktorých splnomocniteľ vystupuje ako aktívne alebo pasívne legitimovaný, alebo do ktorých vstúpi ako vedľajší účastník na základe svojho oprávnenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení alebo § 54 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení. Týmto ho splnomocňuje na všetky úkony právnej služby a na všetky s konaním súvisiace úkony, ako aj na úkony spojené so získaním informácií o prebiehajúcich spotrebiteľských konaniach.“... . Z uvedeného je zrejmé, že v čase vstupu do konania vedľajší účastník nepoznal predmet sporu a ani len nemal vedomosť, či v predmetnom konaní bude vôbec zastupovať, čo je zrejmé z dátumu udelenia plnej moci zo dňa 20.2.2012 a listu, ktorým vstúpil vedľajší účastník do tohto konania zo dňa 12.4.2012. Odvolaciemu súdu však nie je jasné ako mohol právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonať prípravu zastúpenia, keď samotný vedľajší účastník nevedel, do akého konania vstupuje. Podľa odvolacieho súdu len na základe skutočnosti, že odporcom by mal byť spotrebiteľ, v konaní o ktorom vedľajší účastník nemal ešte vedomosť a bez akejkoľvek bližšej vedomosti o konaní a o predmete a štádiu konania, do ktorého by mal vstúpiť, je prakticky nemožné náležite sa pripraviť na zastupovanie v tej ktorej veci. Trovy, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi za uvedený úkon právnej služby, teda nemožno považovať za účelne vynaložené. Odvolací súd nepopiera existenciu úkonu prevzatie a príprava zastúpenia právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, len za tento úkon vedľajšiemu účastníkovi správne nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia z dôvodu, že nespĺňa podmienku účelnosti vynaloženia vyžadovanú § 142 ods. 1 O. s. p..

Taktiež nie je možné z tohto podania zo dňa 12.4.2012 nazvané ako vyjadrenie vedľajšieho účastníka a vznesenie námietky premlčania podanie hodnotiť ako trovy účelne vynaložené trovy konania na uplatňovanie, alebo bránenie práva.

Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania ako úkonu právnej služby vykonanému právnym zástupcom vedľajšieho účastníka má odvolací súd za to, že ani trovy právneho zastúpenia vynaložené vedľajším účastníkom na tento úkon právnej služby nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva, nakoľko tento úkon nebol nevyhnutný pre úspech odporcu vo veci. Vznesenie námietky premlčania je všeobecné a bez toho aby vedľajší účastník mal akékoľvek znalosti o prejednávanej veci. V čase vznesenia námietky premlčania nemal ešte ani doručený návrh a preto nemohol mať vedomosti, či vznesená námietka premlčania je dôvodná alebo nie. Zo samotného podania a odôvodnenia námietky premlčania ako to uviedol v podaní ..., Vychádzajúc zo záverov právneho posúdenia dôvodnosti nárokov uplatňovaných navrhovateľom v obdobných súdnych konaniach vedených v spotrebiteľských veciach máme za to, že (aj) nároky navrhovateľa uplatňované v tomto konaní sú premlčané a preto v záujme efektívnej ochrany odporcu ako spotrebiteľa týmto vznášame námietku premlčania vo vzťahu k nárokom uplatňovaným voči odporcovi v tomto konaní a navrhujeme návrh v celom rozsahu zamietnuť. “... je možné konštatovať, že takéto vznesenia námietky premlčania nie je možné kvalifikovať ako úkon právnej služby potrebný na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Postup vedľajšieho účastníka je tzv. „strieľaním od boku“ a bez znalosti konkrétnej právnej veci, k veci sa nevyjadroval s odbornými znalosťami k veci. Z konania nemožno dospieť k záveru, že navrhovateľ vzal žalobu späť na základe tohto úkonu vedľajšieho účastníka, nakoľko navrhovateľ dôvod späťvzatie návrhu nekonkretizoval. Odvolací súd poznamenáva, že jedine navrhovateľ ako pán sporu má právo disponovať so žalobou, čo zahŕňa aj jej späťvzatie či už s uvedením dôvodu alebo bez. Súd pritom v prípade späťvzatie žaloby bez uvedenia dôvodu, neskúma aké dôvody navrhovateľa k späťvzatiu žaloby viedli. V danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva za dôvodné. Záver súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi za úkony právnej služby je preto správny.

Za dôvodnú možno považovať jedine odvoláciu námietku vedľajšieho účastníka, že neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa umožňujúce použitie § 150 O.s.p. Samotný nesprávny odkaz súdu prvého stupňa na ust. § 150 ods. 1 O.s.p., však nemá vplyv na správnosť uznesenia súdu prvého stupňa v napadnutej časti. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na ust. § 219 ods. 1 O.s.p., ktoré mu umožňuje potvrdiť prvostupňové rozhodnutie aj v prípade, ak je vecne správne vo výroku, nie aj v dôvodoch. Navyše odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa v napadnutom uznesení správne dospel k záveru o neúčelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Jeho pochybenie spočíva jedine v tom, že neúčelnosť vynaložených trov konania považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa umožňujúci aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, pričom

správne mal po právnej stránke vychádzať z ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Odvolačný súd vo vzťahu k predloženým rozhodnutiam iných krajských súdov v obdobných veciach dodáva, že tak súd prvého stupňa ako ani odvolací súd nie je týmito rozhodnutiami viazaný. V zmysle § 226 O.s.p. je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu len v prípade, ak bolo jeho rozhodnutie zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Na základe uvedeného nemôže mať postup súdu prvého stupňa, ktorý rozhodol inak ako krajské súdy v niektorých iných veciach, vplyv na správnosť jeho rozhodnutia. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania v prejednávanej veci správne vychádzal z okolností konkrétneho prípadu. Odvolací súd aj po oboznámení sa s obsahom predložených rozhodnutí zotrváva na svojom právnom názore, že trovy vedľajšieho účastníka v prejednávanej veci neboli účelne vynaložené, a preto mu ich náhradu nepriznal.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 a § 142 ods. 1 a § 149 O. s. p.. Navrhovateľovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.